

Kjære misjonsvenn!

Fredrikstad, 05.02.14

Fred i Jesu navn og velkommen til et nytt kontaktbrev for IRR Mission. Vi er akkurat tilbake fra en misjonsreise til Kenya og det er en glede for oss å formidle våre opplevelser til deg som står med oss i dette arbeidet. Hovedfokus denne gang blir derfor arbeidet i Kenya.

Kenya: Det var med stor spenning vi landet i Nairobi den 23. januar. Pawel Richter og undertegnede landet tidlig på morgenen, mens Stephen Devakumar ankom noen timer senere. På flyplassen ble vi møtt av Robert Masaga og allerede samme ettermiddag satte vi kursen for Migori. Da Stephen ankom noe sent på dagen måtte

vi overnatte i Narok på veien. Fredag ettermiddag var vi endelig fremme i Giribe og ble møtte av våre kjære nådesøsken. Daniel Masaga ventet spent, og flere av evangelistene var nok også spent på å treffe Stephen Devakumar. De hadde hørt mye om ham gjennom Daniel Masaga, men nå var han endelig kommet og de så frem til noen dager med bibelundervisning.

Vi har i mange brev skrevet om barnehjemmet og gleden var stor hos barna for å se oss igjen. Mange av de store barna hadde flyttet til innkvarteringskoler og nye barn var kommet til. Nøden er virkelig stor og flere av barna har mistet en eller begge foreldrene. For noen er dette eneste mulighet for å klare seg, noe som gjør det vanskelig å si nei. Det var mange små barn helt ned til fire år og flere av disse deler seng. Totalt er det nå trettito barn på barnehjemmet. Egentlig er det altfor mange, men når det ikke finnes andre alternativer så må vi forsøke å hjelpe.

Denne gangen tok vi en grunding gjennomgang av både bygninger, inventar, utstyr og barnas behov. Slitasjen på både bygg, inventar og ikke minst klær er stor. Flere av sengene trenger reperatur, madrasser må byttes ut, nye pledd og laken må anskaffes, klær og sko til barna, myggnett, bord, stoler, kopper og kar, utstyr til kjøkkenet og ikke minst brønnen må repareres. Totalt vil dette koste nærmere tyve tusen norske kroner. Vi hadde med oss en del midler slik at vi nå kun mangler femtusen for å fullføre dette arbeidet. Med oss på turen hadde vi også fotballer, hoppetau og ikke minst litt godteri. Dette var populært hos barna og en av kveldene hadde vi et festmåltid sammen med barna hvor alle fikk brus. Alle ville holde deg i hånda og når leken begynte så måtte vi være med. Barn er barn og minnene sitter dypt i våre hjerter. Det ble også tid til flere besøk på førskolen, men det må vi komme tilbake til i neste brev.

For Stephen Devakumar ble dette en spesiell og minnerik reise. Det var hans første reise til det Afrikanske kontinent og som han selv sa – dette er noe helt nytt. Veien fra Migori og ut til Giribe gav ham også en helt spesiell opplevelse. De kan ha dårlige veier i India også, men dette var noe helt annet. De siste 30 kilometerene tok ca 1time og 20 minutter, så da kan du jo selv tenke deg hvordan veien så ut.

Den første søndagen var det møte og lokalet i Ogada var fullstappet. Pawel var førstemann ut og vitnet friskt om Jesus. Etterpå var det Stephen sin tur og til sist Øivind. Budskapet gikk ut og

mange kom frem i ettermøte. Vi kjente Herrens arm utrakt til både frelse og legedom, og mange fikk et møte med Herren. Mandag og tirsdag var det seminar med alle evangelistene. Aldri før hadde vi hørt Stephen på denne måten. Vi fikk lytte til et budskap som nådde inn i evangelistenes hjerter. Han underviste om hvordan menneskene så på livet til forstanderen og at vi måtte leve våre liv også i hverdagen. Det er ikke bare på søndag når vi står på talerstolen menneskene ser oss, men også hvordan vi behandler vår familie, vår hustru og våre barn. Med utgangspunkt i Nehemias bok underviste han om å arbeide på Herrens verk uavbrudt. Det var noen fantastiske dager og alle ønsket at han snart skal komme tilbake for å ha seminar i minst en uke.

Etter en oppsummering onsdag formiddag bar det ned til Giribe market for å ha friluftsmøte. Stephen som helst vil undervise overgikk seg selv og vitnet på en fantastisk og gripende måte om hvordan han møtte Jesus. Også Pawel og Øivind vitnet friskt og i ettermøte kom tyve sjeler frem og tok imot Jesus som sin Frelser. Torsdag var det friluftsmøte nede ved Viktoriasjønen og også der ble mange frelst. Som du forstår så er opplevelsen mange. Det blir ikke anledning til å ta med alt i dette brevet, men vi kommer tilbake med både bilder og mere stoff fra turen i senere brev.

India: Det ble også tid til samtaler med Stephen Devakumar om arbeidet i India. Med seg på turen hadde han også en del bilder fra barnehjemmet. Tidligere har vi skrevet om at det nå skulle legges fliser både i spisesal og på kjøkkenet. Nylig hadde de inspeksjon fra myndighetene og de var så fornøyde med det de så at de senere kom tilbake for å holde et festmåltid med både barn og arbeidere. Det er alltid hyggelig med positive tilbakemeldinger og spesielt fra myndighetene.

Stephen er mye på reise og kun få dager etter hjemreisen fra Kenya setter han seg igjen på toget for å reise helt syd i India. Nye seminarer venter og mange gleder seg til å høre vår kjære bror underviser i Guds ord. La oss huske på både han, Rebecca, familien og ikke minst alle barna og arbeiderene på barnehjemmet i Trivellore.

Nøden er stor!

Du har akkurat lest om vårt møte med barnehjemmet og hvordan mennsker gav sine liv til Jesus midt på markedsdagen. Den siste dagen i Giribe ble kanskje den mest spesielle. Vi skulle besøke en fattig enke, og det ble en sterk opplevelse. I en liten hytte som var i ferd med å synke fikk vi møte henne, hennes sønn og svigerdatter og mange barn. Mens vi står der og samtaler kommer en av sønnene hennes støttende på en stakk. Han kunne ikke gå ordentlig, men slepet seg frem. Vi kjente tårene presse på – det var ikke lett. Hvordan i all verden kan hun klare dette! Med så mange barn og kun et lite jordstykke. Vi hadde en del klær igjen og bestemte oss umiddelbart for å gi dette, samt at vi også gav noen penger. Denne enka trenger sårt et nytt hus og flere senger til barna. Sammen kan vi være med å hjelpe også henne slik mange enker tidligere har fått hjelp.

Ønsker du å være med å ofre av dine timelige midler til noe av dette arbeidet så vit at Herren velsigner en glad giver. Ønsker du å gi spesielt til et prosjekt, skriv det i merknadsfeltet på din innbetaling. Forøvrig følg også med på våre nettsider www.irr.no. Vi her i IRR Mission vil rette en spesiell takk til alle som er med å gi av sine midler til misjonens sak. Takk for dine midler og forbønner i dette arbeidet. Gud velsigne deg, og må Herren rikelig velsigne deg og dine tilbake.

Broderhilsen i Herren,

Øivind Flaten